

Frits Wegerif

Wie is Frits Wegerif zal menigeeen zich afvragen. Zowel in Nederland als in Burkina Faso zal dit weinig reactie's opleveren. Dit wordt echter anders als je in Burkina Faso en zeker in het noordelijke deel vraagt naar Frits Sahel of beter nog Dan komen de tongen los. Dat is ook geen wonder want sinds 1976 werkt Frits al in de Sahel. Frits vertelt dat toen hij zich meldde bij de Stichting Nederlandse Vrijwilligers (SNV) dit niet zijn voorkeursland was. Zijn voorkeur ging vanwege de taal uit naar een Engelstalig land. Maar de nood was hoger in het toenmalige Haute Volta.

Omdat er zoveel talen in de Sahel werden gesproken was de communicatie niet altijd eenvoudig. Gelukkig waren er altijd genoeg vertalers in de buurt zodat het uiteindelijk altijd werd opgelost. Bovendien werkte ik altijd binnen de landbouwdienst waar frans de werktal was. Ik ben begonnen in Dori een provincie stadje aan de rand van de Sahel. Aan de rand van het meer van Dori introduceerde ik er tuinbouw ontwikkelingen. Na 2 jaar trok ik 200 km. oostelijk naar Djibo.



Het moerasgebied bij Dori

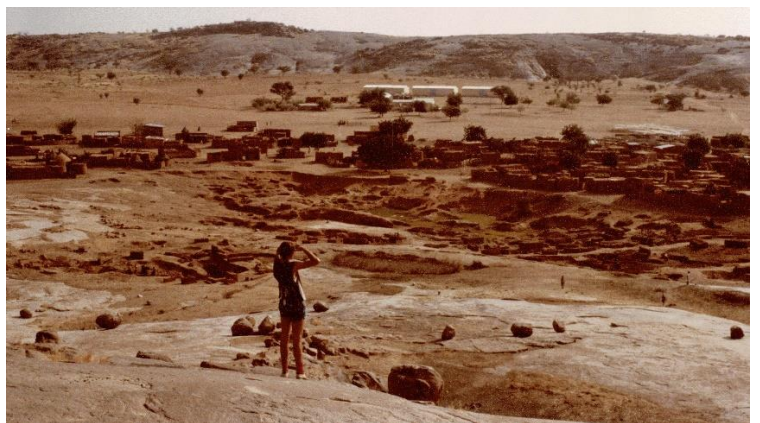


Frits bij rotstekening omgeving Djibo

Nadien ben ik nog een aantal malen verhuisd maar steeds in de Sahel gebleven. Op een gegeven moment werkte ik voor een veeteeltproject nabij de garnizoensplaats Aribinda tussen Dori en Djibo. Sahelp heeft dit project gesteund met neusringen voor de ossen van de Peulen, nomadische veehouders in die regio.



Waterput bij rotsen Aribinda



Zicht op garnizoensplaats Aribinda

Uiteindelijk ben ik in getrouwd met Zij is afkomstig uit de Peulh Ik heb me aangepast en ben veehouder geworden in Liki een dorp in de omgeving van Aribinda.

In Aribinda heeft Sahelp ook een aantal jaren een project van de katholieke missie (via pater Willy Burm) gesteund met school gebouwen en logeeradressen voor de meisjes uit de dorpen in de omgeving die daar onderwijs volgden. De katholieke missie is in 2018 uit Aribinda vertrokken toen de jihadistische aanvallen op de bevolking steeds frequenter werden.

Ikzelf ben al eerder uit Liki vertrokken naar Ouagadougou om mijn kinderen een goede opleiding te kunnen geven en omdat het leven in de Sahel toch wel erg zwaar was.

Van horen zeggen heb ik begrepen dat ons dorp Liki inmiddels geheel onbewoond is. In mijn huis schijnen vaak jihadististen te bivakkeren. Een door Sahelp geschonken container staat nog altijd op dezelfde plaats.

De Nederlandse stichting INTARA financierde projecten in de commune rurale van Aribinda. Dat is nu onmogelijk geworden zodat zij nu alleen nog projecten financiert in Dori en Pensa waar veel vluchtelingen uit Aribinda zijn neergestreken. Inmiddels zijn meer dan 1 miljoen mensen op de vlucht geslagen, waardoor de nood in plaatsen als Dori, Pensa en Kongoussi enorm hoog is geworden.

Overal in de wereld wordt gesproken over de Covid-19 pandemie. Hoewel we weten dat er in Burkina nog altijd geen 1% is gevaccineerd is wordt dit niet als het grootste probleem ervaren. Door de jonge bevolking, het leven in de buitenlucht, de hoge temperaturen verspreid het virus zich minder snel dan gedacht. Malaria eist nog altijd meer slachtoffers. Er schijnt inmiddels een goed vaccin te zijn ontwikkeld tegen malaria. Nu maar hopen dat wij geholpen worden zodat het vaccin ingespoten kan worden.

Het terrorisme is daarentegen een steeds groter wordend probleem. Zelfs de weg van Ouagadougou naar Dori begint problematisch te worden.



Leven langs de weg van Ouaga naar Dori



Verkeer langs het moeras van Dori

In Dori zit nu het grootste deel van mijn schoonfamilie. Men heeft daar de rijstcultuur weer opgepakt op de moeras gronden van Dori die in het verleden enkel voor veeteelt werden gebruikt. Dit is een goede ontwikkeling en maakt dat er voorlopig een grote ramp kan worden vermeden.

Prostaatkanker speelt al twintig jaar een rol in mijn leven en ik heb mij hier in Burkina een paar maanden geleden laten behandelen om verdere ontwikkeling te temperen. Het zijn steeds de testen die laten zien dat er wat aan de hand is want ik heb gelukkig nog steeds geen klachten.

Ik woon inmiddels zo'n 4 jaar in Ouaga en ben voor het laatst in augustus 2020 in Europa geweest. Het is vooral corona dat mij weerhoudt om daar naar toe te gaan. Eigenlijk wel vreemd dat ik me in Burkina veiliger voel met 1% gevaccineerde terwijl in Europa meer dan 75% is gevaccineerd.